

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa H.B. i Z B.
przeciwko P. sp. z o.o. sp. k. w M.
o ustalenie ewentualnie o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 17 stycznia 2017 r., sygn. akt VI ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddala wniosek pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej

sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się wyłącznie na oczywistą zasadność skargi. Przede wszystkim ma ona wynikać ze względu na oczywiście nieprawidłowe ustalenie przez Sądy wartości spółdzielczego prawa do lokalu będącego przedmiotem transakcji. Jest to jednak element ustaleń faktycznych i oceny dowodów, a te nie podlegają kontroli w postępowaniu kasacyjnym, więc tym bardziej nie mogą uzasadnić oczywistej zasadności skargi. Oczywiście nieprawidłowe miało być także niezastosowanie w tej sprawie art. 58 § 2 k.c. – w ocenie skarżącego całkowicie sprzeczne z doświadczeniem życiowym jest zaakceptowanie zbycia lokalu w istocie za 25% ceny. Także ten argument jest nieprzekonujący. Po pierwsze, Sąd wyraźnie dostrzegł, że powód jest doświadczonym przedsiębiorcą, zatem decydując się na zawarcie tego rodzaju umowy musiał mieć ku temu zasadne powody – w kontekście całokształtu prowadzonej przez niego działalności musiała być ona dla niego opłacalna (zwłaszcza aby nie został orzeczony względem niego zakaz prowadzenia działalności gospodarczej). Co więcej, ze względu na swoje doświadczenie, także z zawieraniem bardzo skomplikowanych umów, nie można go uznać za niedoświadczonego. Po drugie, co pozwana wskazała w swoim piśmie, łączny koszt poniesiony przez nią na lokal jest dużo wyższy niż zapłacona cena, ponieważ spłaciła do banku istotną część kwoty kredytu zabezpieczonego hipoteką na nieruchomości. W tym świetle przyjętej przez Sąd interpretacji prawa i jego zastosowania w tej sprawie nie można uznać za oczywiście uzasadnioną, a w konsekwencji brak podstaw dla przyjęcia skargi do rozpoznania. Dodać jeszcze trzeba, że w sprawie nie złożono w terminie odpowiedzi na skargę kasacyjną, natomiast pozwany wniósł pismo o zgodę na złożenie pisma przygotowawczego, uzyskał taką zgodę i wniósł pismo przygotowawcze, w którym m.in. zawarł wniosek o zasądzenie kosztów. Jednakże takie koszty są należne w wypadku postępowania kasacyjnego tylko za wniesienie skargi kasacyjnej, odpowiedzi na skargę oraz udział w rozprawie przed Sądem Najwyższym.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

